

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118328610
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:6118328610.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-Petržalka, proti žalovanej M. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. Y., H. XXX/X, o zaplatenie 782,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou), doručeným v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30. 08. 2018, žalobca uplatnil voči žalovanej pohľadávku 782,60 eura s úrokmi z omeškania 8 % ročne od 05. 12. 2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 04. 12. 2017 s postupcom M. banka, a.s., mu bola postúpená pohľadávka voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 02. 07. 2007 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pre neplnenie zmluvných povinností a ďalšie náležitosti, sú upravené v zmluve a VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Uplatnená suma 782,60 eura predstavuje zostatok istiny, pričom žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Na výzvu upomínacieho súdu žalobca doplnil dôvody podaním, doručeným zrejme 12. 10. 2018, v ktorom uplatnenú sumu 782,60 eura označil ako rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte žalovaného. Debetné operácie vyčíslil sumou 45 791,35 eura (výber hotovosti z bankomatu, platba kartou a odchádzajúce platby z účtu). Za debetné operácie označil poplatky vo výške 1 679,07 eura (poplatky za balíky služieb, za transakcie, za upomienky) a debetné úroky vo výške 497,17 eura. Súčet debetných operácií na účte žalovaného potom vyčíslil žalobca sumou 47 967,59 eura. Súčet kreditných operácií na účte žalovaného (vklad na účet, prichádzajúce platby) predstavovali sumu 47 184,99 eura.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní rozhodol dňa 17. 10. 2018 platobným rozkazom sp. zn. 17Up/582/2018, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však nepodarilo doručiť žalovanej, čo súd oznámil žalobcovi výzvou zo dňa 16. 04. 2019, na ktorú žalobca reagoval podaním v ktorom oznámil, že v zmysle § 10 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, navrhuje pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V súlade s ustanovením § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. potom došlo k zrušeniu platobného rozkazu s tým, že upomínací súd postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej „súd“) elektronicky dňa 03. 05. 2019.

3. Výzvou zo dňa 21. 05. 2019 bol žalobca vyzvaný tunajším súdom na doplnenie podania o úplné opísanie rozhodujúcej skutočnosti o údaj z čoho pozostáva uplatnená istina a žalobca bol vyzvaný predložiť dôkazy z ktorých bude vyplývať história úverového vzťahu. Na túto výzvu, doručení advokátovi dňa 01. 07. 2019, žalobca reagoval až podaním, doručeným súdu elektronicky dňa 12. 08. 2019, zhodným stanoviskom s podaním, zaslaným upomínaciemu súdu pravdepodobne 12. 10. 2018.

4. Žaloba s prílohami, poučenie spotrebiteľa podľa § 292 CSP a uznesenie zo dňa 26. 07. 2010, č. k. 6Csp/24/2019-122, ktorým bola žalovaná vyzvaná na vyjadrenie k žalobe v lehote 10 dní, boli žalovanej doručené dňa 23. 08. 2019. V súdom stanovenej lehote, a ani neskôr, sa žalovaná k žalobe nevyjadrila.

5. Predmetom konania je nárok zo zmluvy, pri ktorej právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti so žalovanou, ako fyzickou osobou, nepodnikateľkou. Potom sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom v konaní ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci. Pretože skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, súd v zmysle § 297 písm. b) CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 08. 10. 2019 o 11.45 hod. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 18. 09. 2019.

6. Žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní zo Zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby v SK a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, uzavretej medzi M. bankou, a.s. Bratislava a žalovanou, ako fyzickou osobou dňa 02. 07. 2007, ktorá sa týkala čísla účtu XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o bežnom účte“). M. banka, a.s. ako postupca, uzatvorila so žalobcom, ako postupníkom, dňa 04. 12. 2017 Zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení splatných peňažných pohľadávok postupcu, špecifikovaných v prílohe k tejto zmluve k dátumu 04. 12. 2017. Z priloženej prílohy vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 782,60 eura. Tým mal súd preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky, uplatnenej v tomto konaní a zároveň mal súd preukázanú aj vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu.

7. Z listinných dôkazov, predložených žalobcom, vyplýva, že Zmluva o bežnom účte je typickou formulárovou zmluvou, vopred pripravenou bankou, do ktorej okrem identifikačných údajov žalovanej boli zaškrtnuté iba údaje: balík služieb M.M., vydanie novej platobnej karty, denný limity 20 000,- Sk, pričom bolo vyznačené, že sa nedojednávajú žiadne spoplatnené transakcie realizované platobnou kartou k tomuto účtu. Dojednané boli aj údaje o zasielaní výpisov z účtu, t. j. v slovenskom jazyku, mesačne a poštou, ako aj odmietnutie cestovného poistenia a rodinného poistenia k platobnej karte. Bod 8 tejto listiny obsahuje údaj „poskytnutie povoleného prečerpania na tomto účte - v zmysle obchodných podmienok a balíkov služieb“. Žalobca predložil Všeobecné obchodné podmienky M. banky, a.s., účinné od 01. 06. 2007, Obchodné podmienky balíkov služieb M. banky, a.s. pre fyzické osoby k bežným účtom v SK, účinné od 30. 06. 2003, Cenník služieb M. banky - uvedené listiny však neobsahujú podpis banky, ani spotrebiteľa. Upozornením zo dňa 19. 11. 2015, zaslaným žalovanej doporučene dňa 09. 11. 2015, M. banka, a.s. upozornila žalovanú na nepovolené prečerpanie na účte v sume 755,50 eura s a vyzvala žalovanú na úhradu tejto pohľadávky do 7 dní od odoslania. Dňa 02. 12. 2015 M. banka, a. s. vypracovala výzvu pred mimoriadnou splatnosťou, v ktorej žalovaná bola upozornená na nepovolené prečerpanie na účte v sume 777,58 eura s tým, že túto sumu mala uhradiť do 7 dní od odoslania listu - list bol odoslaný žalovanej doporučenou poštovou zásielkou. Z listiny, pripojenej k podaniu žalobcu, ktorá zrejme obsahuje históriu účtu žalovanej vyplýva, že posledný výber z účtu v M. banke, a. s. žalovaná uskutočnila dňa 18. 08. 2015 - výber z bankomatu vo výške 140,- eur. Po tomto dátume M. banka, a.s. zaúčtovala na ľarchu účtu už iba poplatky a úroky. Listom zo dňa 08. 12. 2017 M. banka, a.s. oznámila žalovanej, že pohľadávku zo Zmluvy o bežnom účte postúpila žalobcovi, pričom žalobca, zastúpený advokátom, pokusom o zmier zo dňa 19. 07. 2018 vyzval žalovanú uhradiť dlžnú sumu 821,37 eura najneskôr do 26. 07. 2018.

8. Z listinných dôkazov vyplýva, že nárok žalobca odvodzuje zo spotrebiteľskej zmluvy, takže na právne vzťahy strán sporu sa primárne použijú ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o bežnom účte. Pokiaľ žalobca uplatňoval nárok z úveru, na danú vec je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, účinných v čase

uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSÚ“). Ak by uvedené predpisy neobsahovali niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva podľa Občianskeho zákonníka. Aj keď sa podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka jedná o tzv. absolútny obchod, ale nakoľko žalobca odvodzuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ustanovenia Obchodného zákonníka je možné použiť iba v prípade, ak by táto právna úprava bola výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchod. zák.“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 2 písm. b) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Žalobca uplatnil nárok na základe Zmluvy o bežnom účte, predmetom ktorej bolo len dojednané vedenie účtu a čerpanie vlastných finančných prostriedkov žalovanej. Ako úverovú zmluvu možno označiť iba bod VIII. z ktorého možno vyvodiť, že banka mienila poskytnúť žalovanej povolené prečerpanie na tomto účte. Zmluva však neobsahuje žiadne dojednania o výške povoleného prečerpania, o spôsobe splácania a pod. V Zmluve o bežnom účte bol zaznačený údaj o balíku služieb M.M., ale banka so žalovanou individuálne nedojednala žiadne podmienky.

12. Uvedená zmluva bola uzavretá za účinnosti zákona č. 150/2004 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník a ktorým bola do nášho právneho poriadku implementovaná smernica Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom podľa judikatúry súdneho dvora môže súd členského štátu interpretovať a aplikovať normy vnútroštátneho spotrebiteľského práva tak, aby sa ochrana spotrebiteľa maximálne priblížila účelu, rozsahu a kvalite ochrany, ktorú priznáva v danom prípade smernica Rady č. 93/13/EHS.

13. Podľa čl. 3 ods. 1 tejto smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Podľa čl. 3 ods. 2 smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

14. Podľa § 4 ods. 1 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

15. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je dojednaná, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 4 ods. 5 ZSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

17. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklady, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Aj keď skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná nespochybnila, súd zo zákona v zmysle § 296 CSP prihladol na právo tzv. slabšej strany a skúmal, či predložená zmluva o bežnom účte obsahuje dojednania, ktoré umožňovali veriteľovi účtovať na ťarchu účtu žalovaného rôzne poplatky, debetné úroky a pod. Preskúmaním súd zistil, že Zmluva o bežnom účte neobsahuje žiadne dojednania, ktoré by

umožňovali veriteľovi účtovať na ľarchu účtu akékoľvek poplatky. Spolu so zmluvou o bežnom účte bol zrejme dojednaný balík služieb M.M., ako aj povolené prečerpanie, ale individuálne neboli dojednané žiadne podmienky, teda neboli dojednané úroky, poplatky, splátky a ani RPMN, čo má za následok, že pokiaľ na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanej finančné prostriedky, jedná sa o úver bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ poplatky, úroky a podmienky poskytnutia úveru boli obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach M. banky, príp. Obchodných podmienkach balíkov služieb M. banky a Sadzovníka, jedná sa o dokumenty jednostranne vypracované bankou, obsah ktorých žalovaná, ako spotrebiteľka, nemala možnosť ovplyvniť, takže tieto podmienky neboli individuálne dojednané, a potom postupca nebol oprávnený účtovať na ľarchu účtu žiadne poplatky. Hoci na základe Zmluvy o bežnom účte bola žalovanej poskytnutá platobná karta VISA, neboli dojednané podmienky povoleného prečerpania, stanovené v § 3 ods. 6 ZSÚ.

19. Žalobca uviedol, že žalovaná za celú dobu trvania zmluvného vzťahu s M. bankou, a.s. uskutočnila výbery z bežného účtu v celkovej výške 45 791,35 eura a uhradila spolu sumu 47 184,99 eura. Uvedené svedčí o tom, že žalovaná čerpala iba svoje finančné prostriedky z bežného účtu a pokiaľ jej bol poskytnutý úver formou prečerpania, jedná sa o úver bezúročný a bez poplatkov, takže žalovaná splatila poskytnutý úver v celom rozsahu. Nakoľko žiadne úroky, ani poplatky, individuálne neboli dojednané, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko žalovaná poukázala postupcovi vyššiu sumu ako vyčerpala zo svojho bežného účtu, súd žalobu zamietol.

20. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Náhradu trov konania si uplatnil iba žalobca, ktorý v konaní nebol úspešný. Žalovaná, ktorá mala v konaní úspech, si náhradu trov neuplatnila a nakoľko bola v konaní pasívna, súd ani nemal možnosť zistiť jej stanovisko k otázke trov konania. Zo spisu žalovanej žiadne trovy nevyplývajú, a preto súd žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.